

De ce am pregătit prăjituri pentru Purim în ciuda - de fapt, din cauza – războiului

Autor: Jodi Rudoren

Translator și redactor: Victoria Sara Dazin

De ce am pregătit prăjituri pentru Purim în ciuda - de fapt, din cauza – războiului

Folosind unele dintre rețetele ei preferate, Jodi Rudoren a pregătit 134 de prăjituri pentru cei 134 de ostatici israelieni încă în Gaza.

Așa arată 134 cookie-uri. *Prin amabilitatea lui Jodi Rudoren*

David Konio, 33 de ani, este un geamăn identic și tatăl unor gemeni identici. Fursecurile lui preferate sunt Bilele albe ca zăpada , pregătite din ciocolată neagră, cu un strop de lichior și rulate în două tipuri de zahăr înainte de coacere.

Tamir Nimrodi, în vârstă de 19 ani, este pasionat de trivia, îi place să gătească și să mănânce mai ales fursecuri cu fulgi de ovaz cu chipsuri de ciocolata alba si grisine .

Prietenii lui Matan Zanguker l-au poreclit „Păianjen” pentru că este îngrozit de creaturile cu opt picioare. Are 24 de ani și iubește Abadis, inelele de susan sărate din Orientul Mijlociu, care sunt mai mult biscuiți decât prăjituri.

Ei sunt trei dintre cei 134 de ostatici răpiți de Hamas pe 7 octombrie, care au rămas în Gaza. Ieri, le-am pregătit prăjiturile, pe care să voi dărui prietenilor mei de Purim duminică și, sincer, nu sunt sigură ce simt despre asta.

Odată am văzut o pancartă într-un chiosc de înghețată pe care scria: „Banii nu pot cumpăra fericirea, dar înghețata ajută”.

Știu, coacerea prăjiturii nu va ajuta de fapt la eliberarea ostaticilor – ceea ce contează este să se încheie acest război oribil și aproape înfometarea care a cuprins Gaza.

M-am alăturat companiei pentru a face și a împărtăși prăjiturile preferate captivilor și pentru a îndeplini mitzvahul *Mishloach Manot* de acest Purim.

Mishloach Manot este menționat în capitolul al nouălea al Cărții Esterei ca fiind unul dintre modurile prin care vechii evrei din Persia au făcut din ziua de 14 Adar o “sărbătoare de bucurie” după ce au zădărnicit planul lui Haman să-i anihileze. Este una dintre cele patru porunci de bază pentru Purim, împreună cu citirea *Meghilath*, sărbătoarea și oferirea de daruri săracilor.

Suntem meniți să trimitem cel puțin două produse alimentare la cel puțin o persoană. Dar a noastră nu este o tradiție minimalistă.

Și așa s-a întâmplat că în unele colțuri ale Americii evreiești din secolul 21, multe coșuri abundente și frumoase cu bunătăți din Purim sunt comercializate în număr mare. Unele sunt de casă, iar altele sunt comandate în vrac de pe internet. În general, se concentrează în jurul produselor de patiserie uscate și delicioase, cunoscute sub numele de *Humantash*.

Mama mea, o femeie curajoasă, a fost un pionier în abordarea acestei probleme în loc ca toți membrii comunității noastre shul să traverseze cartierul purtând farfurii de hârtie împachetate în celofan, ea a conceput o strângere de fonduri în care oamenii plăteau pentru a-și semna numele în coșuri de cadou colective și frumos îngrijite.

Cu cât mai mulți oameni îți pun numele pe lista lor, cu atât coșul pe care îl vei primi mai mare - și cu atât mai mulți bani ar aduna shul. Peste 35 de ani, mama a strâns peste 1 milion de dolari pentru sinagogă numai prin Mishloach Manot.

Ea își petrecea luni de zile cautând delicii speciale pe care să le pună în coșurile de lux: vinuri fine, brânzeturi și ciocolată, plus *tchotchke* personalizate (casa noastră este plină de tirbușoane, pixuri, tampoane, brelocuri și altele asemenea care spun „Happy Purim de la Congregația Shaarei Tefillah”). Apoi își petrecea săptămâni întregi construind rute pentru zecile de șoferi voluntari care făceau livrările. Până în ziua de azi, mama vă poate spune adresa exactă a sutelor de evrei care locuiesc în Newton, Massachusetts și în jurul lor, și dacă există străzi cu sens unic în apropiere.

Shir Uziel, un web designer la Zing Media, a dezvoltat ideea pentru „Tastes Like Home” din tradiția ei de familie de a coace prăjituri pentru Mishloach Manot. *Prin amabilitatea lui Shir Uziel*

Deși chiar nu-mi place să fac sau să mănânc *Humantashen*, *Mishloach Manot* are un loc special în inima mea. De aceea, această campanie de cookie-uri pentru ostatici, numită *Tastes Like Home*, mi-a atras atenția. Este o creație a lui Shir Uziel, un web designer în vârstă de 26 de ani pentru o companie israeliană numită Zing Media. Ea locuiește în Yokneam, un sat de aproximativ 1.400 de locuitori în apropiere de Haifa și este fiica unui patiser. De aici: fursecuri.

„Scopul principal este de a pune chipuri și nume numărului”, a spus Uziel colegului nostru de redacție, Odeya Rosenband. „Avem 134 de ostatici. Ne gândim la ei și ne rugăm pentru ei, prajitura lor preferată este ceva atât de inocent.”

Și așa a invitat familiile de ostatici să împărtășească rețeta preferată de prăjituri a persoanei dragi, împreună cu o scurtă biografie. Există 42 de rețete – și povești – pe site până acum, inclusiv șapte pentru fursecuri cu ciocolată și una pentru clătite în stil american. Câțiva gurmanzi cunoscuți — Adi Shilon , un blogger israelian cu sediul în Berlin; Sharon Heinrich , un ghid turistic culinar la Paris; și Keren Agam , ai cărei 297.000 de urmăritori includ Gal Gadot — ajutat de testarea și distribuirea rețetelor.

„Cred că mulți oameni s-au simțit neputincioși ca mine”, a spus Uziel. „Mi-e atât de greu încât nici măcar nu știu numele majorității ostaticilor. Am vrut să pot împărtăși cu toată lumea poveștile și ideile, viețile și visele lor.”

Am ales șase. Bineînțeles că i-am făcut bilele de ciocolată acoperite cu nucă de cocos ale lui Uriel Baruch , deoarece el este ostaticul căruia îl port cu mine de luni de zile, a cărui zi de naștere o împart, a cărui familie am petrecut prima noapte de Hanukkah .

Dincolo de asta, totuși, am decis să ignor oamenii pe care îi cunosc cel mai mult, cum ar fi Hersh Goldberg-Polin și familia Bibas , și în schimb să învăț câteva nume, chipuri și povești noi. De asemenea, am vrut să fac lucruri pe care nu le fac de obicei, pentru că acest Purim din vremea războiului este diferit de oricare altul.

Așa că, alături de Zangauker's Abadis, am ales Alpajores, un sandwich-cookie umplut cu dulce de leche și îndrăgit de Eitan și Iain Horn , frații care au făcut aliyah din Argentina acum mai bine de 20 de ani. Pe 7 octombrie, Eitan, care are 37 de ani, era în vizită la Iair, în vârstă de 45 de ani, în Kibbutz Nir Oz.

De asemenea, am făcut prăjituri ciudate, fără făină, cu unt de arahide pentru Omer Nautra, un tânăr de 22 de ani care a crescut pe Long Island și slujea în corpul blindat al IDF când a fost răpit.

Am avut grijă să citesc poveștile lor înainte de a începe să aleg ingredientele. Dar m-a făcut puțin inconfortabil, un sentiment pe care l-am avut și în timpul slujbelor de vineri seara săptămâna trecută, când rabinul nostru a citit o lungă biografie a unuia dintre captivi. Pentru că, cu cât știm despre cei 134 de ostatici Hamas, știm cu atât

mai puțin despre miile de civili palestinieni uciși până acum în Gaza și despre multe mii care sunt în pragul înfometării. Cum mă pot gândi la prăjituri când oamenii de acolo coac pâine din semințe de păsări ?

Am decis să donez aceeași sumă pe care am cheltuit-o pe ingrediente pentru efortul de ajutor al World Central Kitchen din Gaza.

Rabinul Elyse Wechtermann a publicat un eseu prevestitor cu câțiva ani în urmă despre cum Purim, precum conflictul israelo-palestinian, este în esență o situație de narațiuni în conflict.

În primul rând, Haman îi spune regelui o poveste unilaterală despre evrei. Apoi Esther împărtășește cealaltă parte. Lupta noastră este să le ținem pe amândouă împreună. Oroarea a ceea ce s-a întâmplat pe 7 octombrie și fiecare bucățiță de suferință de atunci.

Jodi Rudoren este redactor-șef al *Forward* din 2019. Ea a petrecut anterior 21 de ani la *The New York Times*, inclusiv o perioadă ca șef al biroului din Ierusalim.

Rudoren împărtășește săptămânal părerea personală despre problemele evreiești, jurnalism, politică și multe altele.

Twitter: @rudoren . E-mail: rudoren@forward.com .

“De ce am făcut prăjituri pentru Purim în ciuda – de fapt, din cauza – războiului” de Jodi Rudoren, Forward, 22 martie 2024

Subiect: Folosind unele dintre rețetele ei preferate, Jodi Rudoren a pregătit 134 de prăjituri pentru cei 134 de ostatici israelieni încă în Gaza.

Ea știe, coacerea prăjiturii nu va ajuta de fapt la eliberarea ostaticilor – ceea ce contează este să se încheie acest război oribil și aproape înfometarea care a cuprins Gaza.

Ea s-a alăturat companiei pentru a face și a împărtăși prăjiturile preferate captivilor și pentru a îndeplini mitzvahul Mishloach Manot de acest Purim.

Translator și redactor: Victoria Sara Dazin

Editura SAGA & Jurnalul Israelian, sunt dedicate promovării artelor și a culturii în spațiul de limbă română. Publicăm zilnic jurnalistică, recenzii, analize, invitații la evenimente culturale actuale. Reportaje la zi.

Traducem din trei limbi și tipărim cărți în Ro, la Amazon.com și Israel.

Vizitați <https://www.jurnal-israelian.com>

